

hjælpe flygtninge så tæt på nærområderne som overhovedet muligt i flygtningelejre. Da var der en socialdemokrat, som røg op, kan jeg huske, og sagde, at jeg talte til den indre svinehund. Men man må gerne sige det nu, for den socialdemokratiske statsminister havde det med i sin åbningstale, så nu er det ikke forkert.

Det vil så også sige, at med hensyn til mange af de ting, som er blevet debatteret her i dag, og som folk synes er forfærdelige, er det egentlig bare et spørgsmål om at lade tiden gå, for så læges alle sår, og så håbe, at statsministeren siger det i sin åbningstale, for så bliver det lige pludselig legalt at sige det. Det virker altså meget mærkeligt på mig, men sådan er politik jo nok.

I udvalgsbehandlingen vil vi følge forslaget tæt, og vi har også nogle spørgsmål til det. Men overordnet er vi, som vi var sidste gang, positive over for forslaget.

Christian Hesselberg (CD):

Forslaget om et kasseeftersyn er en genfremsættelse fra sidste samling, hvor det blev stemt ned med et klart flertal.

Også i sin ordførertale under åbningsdebatten sidste torsdag hev hr. Anders Fogh Rasmussen forslaget frem. Han kaldte det »Venstre og De Konservatives 15 forslag til en stramning af udlændingeloven«.

CD har den grundholdning, at nogle få ikke skal ødelægge det for de mange. Nogle få snydepelse, nogle få kriminelle asylansøgere skal ikke være skyld i, at vi laver nogle stramninger, der skærer alle over én kam og rammer en hel masse andre, som det ikke er meningen at ramme, nemlig dem, der ikke snyder. Der skal være lighed for loven, og det burde forslagsstillerne faktisk også være enige i.

På overfladen, når man ser forsiden af forslaget, ser flere af de 15 forslag ganske fornuftige ud. Ud fra overskrifterne ville CD umiddelbart kunne støtte 7-8 af dem, når man altså kun ser på overskrifterne. Men det er med dette beslutningsforslag ligesom med forsikringspolicer: man skal lige huske at læse det, der står med småt bagest. F.eks. er forslaget om smidigere integration noget, CD godt kunne støtte, men det dækker jo reelt kun over et ønske om at afskaffe modersmålsundervisningen i folkeskolen, og her kan CD altså ikke være med. Hvis det ikke er falsk varebetegnelse, ved jeg ikke, hvad jeg skal kalde det. Jeg vil ikke gå ind i en længere debat om modersmålsundervisning, men mig bekendt findes der flere undersøgelser, som vi-

ser, at det er nemmere at lære dansk og komme til at beherske det ordentligt, når man også behersker sit modersmål.

Integration handler ikke om, at vi skal være fuldstændig ens. Det handler derimod om, at vi skal kunne være sammen, at vi hver især kan bevare vores egen kultur og stadig have det fornuftigt sammen. Derfor må og skal modersmålsundervisningen heller ikke ske på bekostning af, at børnene lærer dansk. Det er ikke et enten-eller, det er et både-og.

Et andet eksempel er forslaget om afsløring af fupasylansøgere. Her kan CD jo også være med. Men når man ser bemærkningerne til forslaget, indeholder de en bemærkning om, at når forsvundne asylansøgere dukker op igen, skal de fratages retten til at opholde sig her i landet. Herved risikerer vi jo, at vi rammer nogle virkelige asylansøgere, nogle reelle asylansøgere, og det er en helt anden gruppe end dem, forslagsstillerne egentlig har tænkt på. Men det bekymrer åbenbart ikke forslagsstillerne.

Ved at genfremsætte disse 15 forslag samlet og i ændret form lugter beslutningsforslaget langt væk af, at det meget mere er et valgoplæg end et egentligt beslutningsforslag, som man ønsker gennemført. Desværre udnytter forslagsstillerne, at i den kommende valgkamp, når Venstre og De Konservative hiver forslagene frem, vil de fleste af vælgerne kun se overskrifterne. Den form for valgkamp kan være smart ud fra et markedsføringssynspunkt, men for demokratiet er det altså et tilbageskridt.

Så selv om der er dele af forslaget, CD godt vil kunne støtte, må vi i den fremlagte form afvise det i sin helhed.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Som andre også har noteret sig, er beslutningsforslaget identisk med et beslutningsforslag, vi behandlede for 4 måneder siden.

Forslagsstillerne har vel et behov for at markere, at de ikke har skiftet mening. Det regnede Det Radikale Venstre nu heller ikke med, og her til kan jeg oplyse, at Det Radikale Venstre heller ikke har ændret opfattelse hen over sommeren.

Det kan diskuteres, om det er upassende gang på gang at fremsætte de samme forslag. Ved domstolene er der noget, der hedder unødigt trætte, men princippet om at trætte gælder ikke her. Her i Folketinget er det op til den enkelte at trække en grænse.

Jeg synes i det mindste, at forslagsstillerne i lyset af debatten fra maj i år kunne have ulejligh-